

Maandag 1 juni

'Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem' (Luc. 15:20)(NBV).

Gods belofte aan verloren zonen (1).

Volgens voorganger James Bradley zit er een interessant en grotendeels onbekend aspect aan het verhaal van de verloren zoon. Joodse families woonden in kleine dorpjes en vormden hechte gemeenschappen waar men elkaar goed kende. Dus wanneer er iets als dit gebeurde, wist iedereen het binnen de kortste keren. Toen de jongste zoon zijn erfdeel opeiste was het alsof hij tegen zijn vader zei: 'Ik kan niet wachten tot je dood. Ik wil wat van mij is nu meteen!' Zo iets was ongehoord. Toen ging hij weg, vergat de waarden die hij had geleerd en verpatste zijn erfenis op wilde feesten. Het gevolg was dat hij berooid achterbleef en in een varkensstal ging werken. Wat een blamage voor een Jood! Nadat hij het hart van zijn vader en de regels van de gemeenschap had gebroken, besloot hij om terug te keren naar huis. En dat is waarop zijn vader naar hem toe rende om hem te ontmoeten. En dit is de reden waarom. Was hij thuis gekomen na een dergelijke misser, dan zouden de dorpsoudsten een 'schande ceremonie' hebben gehouden, in het Hebreeuws bekend als een 'kezazah ceremonie'. Ze zouden een aardenwerken kruik hebben genomen en hem voor zijn voeten op de grond hebben geworpen, wat betekende dat zijn banden met de gemeenschap waren gebroken en hij niet langer welkom was. Daarom snelde zijn vader hem tegemoet. Hij zei: 'Ik moet snel naar mijn zoon toe gaan met genade voordat zij naar hem toe gaan met de wet. Ik moet hem hoop geven voordat ze die wegnemen. Ik heb een andere ceremonie in mijn hoofd: een welkom-thuis-feest om zijn herstel te vieren.' Wat de vader die dag voor zijn verloren zoon deed, zal God vandaag voor jou doen, als je je tot hem wendt.

Dinsdag 2 juni

'... deze zoon van mij... was verloren en is teruggevonden. En ze begonnen feest te vieren' (Luc. 15:24)(NBV).

Gods belofte aan verloren zonen (2).

Let op wat de vader deed voor zijn verloren zoon op het moment dat hij zich vernederde en zei: 'Ik heb gezondigd' (v. 18). God zal namelijk hetzelfde doen voor jou. (1) 'De vader zei tegen zijn knechten: 'Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan...' (v. 22). Kun je je voorstellen hoe deze jongen eruit zag en rook nadat hij in de modder van een varkensstal had gelegen? Herken je iets van jezelf? Goed nieuws: God bedekt onze zondigheid met het kleed van Christus' gerechtigheid. En vanaf dat moment ziet hij ons 'in Christus'. Daarom zijn wij altijd aanvaardbaar in zijn ogen. (2) '... doe hem een ring aan zijn vinger...' (v. 22). Dit was de familie zegelring die gebruikt werd bij het afhandelen van zaken. Wanneer je die in was drukte, was hij gelijk aan een handtekening. Nog meer goed nieuws dus: God herstelt je niet gedeeltelijk, hij geeft je weer een opdracht en geeft je de volledige bevoegdheid om zaken te doen in zijn naam. (3) '... geef hem sandalen' (v. 22). De verloren zoon was bijna zover dat hij tegen zijn vader wilde zeggen: '... ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners' (v. 19). In die dagen droegen dagloners in het openbaar geen schoenen; alleen zonen deden dat. Hoe mooi - zijn vader verleende hem alle privileges van het zoonschap. (4) 'Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren...' (v. 23). Je kunt een kalf niet in een nacht vetmesten! De vader had deze viering al langere tijd in zijn hoofd. Hij had zijn zoon nooit opgegeven en het woord voor jou voor vandaag is: God heeft jou ook niet opgegeven! Kom terug naar hem en laat hij je in ere herstellen.

Het Woord voor Vandaag – week 23

Woensdag 3 juni

'Wie antwoordt zonder eerst te luisteren, handelt dwaas...' (Spr. 18:13)(NBV).

Wat weerhoudt ons ervan om te dienen? (1)

Om anderen goed te kunnen dienen, moet je afgestemd zijn op wat ze nodig hebben. Wat houdt ons tegen om dat te doen? Veronderstellingen. Een vrouw op een vliegveld kocht een pak koekjes en ging zitten om de krant te lezen. Ze hoorde een ritselend geluid en zag dat de man naast haar zich aan de koekjes tegoed deed. Ze wilde geen scène maken, ze leunde naar voren en nam er zelf ook een, in de hoop dat de boodschap over zou komen. Toen hoorde ze nog meer geritsel. Niet te geloven! De man nam nog een koekje! Er was er nog maar eentje! Ze keek vol ongeloof toen hij het resterende koekje in twee stukken brak, de helft naar haar toeschoof, de andere helft in zijn mond stopte en vertrok. Ze was nog steeds woedend toen haar vlucht werd aangekondigd. Stel je voor hoe ze zich voelde toen ze haar handtas opende om haar ticket eruit te halen - en haar ongeopende pak koekjes aantrof! Wees nu eens eerlijk, dacht jij ook niet dat de onbekende man zich aan haar koekjes tegoed deed? Natuurlijk dacht je dat, en het vertelt je veel over jezelf! Maar al te vaak zijn we schuldig aan het maken van veronderstellingen over mensen. Zodra je echter iemand ergens op vast pint, is het moeilijk om op een andere manier aan hem te denken. Mee eens? Elke keer dat een goede kleermaker een klant ziet, neemt hij hem opnieuw de maat. Hij veronderstelt nooit dat die hetzelfde gebleven is. Dat is een goed beleid. Veronderstel niet van alles over iemands achtergrond, beroep, ras, geslacht, leeftijd, nationaliteit, politiek, geloof of andere factoren. Zodra je dat doet, verslapt je aandacht en mis je aanwijzingen die je kunnen helpen om te weten te komen wat die persoon echt nodig heeft.

Donderdag 4 juni

'... dat u zichzelf niet hoger moet aanslaan dan u kunt verantwoorden...' (Rom. 12:3)(NBV).

Wat weerhoudt ons ervan om te dienen? (2)

Iets anders wat je ervan zal weerhouden om te dienen is arrogantie. Wat anderen denken en voelen is niet belangrijk voor je. Arrogante mensen ontmoeten zelden mensen op gemeenschappelijke grond. Ze geloven niet dat ze dat hoeven doen, want in hun eigen ogen leven ze op een hoger niveau en zouden dus niet hoeven afdalen naar het niveau van een ander. Ze verwachten dat anderen naar hen toekomen. Een rechter merkte op: 'Negentig procent van de ernstige controverses die zich in het leven voordoen zijn het gevolg van misverstanden, van het gegeven dat de ene persoon niet op de hoogte is van de feiten die voor de ander belangrijk lijken, of als hij wel op de hoogte is, niet in staat is zijn standpunt te waarderen.' Dat oude Beatle liedje 'I get by with a little help from my friends' was zo gek nog niet. Het is belachelijk als iemand denkt dat hij alle antwoorden heeft. Zo iemand wordt al gauw eigenwijs, bekrompen en arrogant, kan alleen maar luisteren naar zijn eigen gedachten en negeert adviezen en suggesties van anderen. Wanneer het jouw belangrijkste doel is je eigen gezichtspunt door te drukken, haken mensen af als je een 'mijn manier of geen manier' houding hebt. Om ze te winnen moet je bereid zijn om een relatie op te bouwen. Soms is het goed om zelf even je mond te houden. Relaties worden gebouwd door te luisteren naar mensen, hen lief te hebben, van hen te leren en hen beter achter te laten dan je hen aantrof. 'Laat wie wijs is goed naar deze spreuken luisteren en nog wijzer worden' (Spr. 1:5).

Vrijdag 5 juni

‘Maar ze negeerden hen...’ (Matt. 22:5)(NBV).

Wat weerhoudt ons ervan om te dienen? (3)

Ook onverschilligheid kan ons ervan weerhouden om te dienen. Een bekende komiek grapte: ‘Wetenschappers hebben gemeld dat ze een remedie hebben ontdekt tegen apathie. Ze beweren echter dat niemand er maar enigszins interesse in heeft getoond.’ Wat betreft communicatie kan dat ook vaak van ons worden gezegd; het maakt ons niet uit hoe we overkomen. Misschien voelen we ons niet superieur aan anderen, maar we doen ook niet ons best om hen te leren kennen. Waarom niet? Omdat het hard werken is! In wezen is onverschilligheid een andere vorm van egoïsme, een die je ervan weerhoudt om relaties aan te gaan. De Engels romanschrijver George Elliott zegt het als volgt: ‘Probeer in deze grote wereld ergens om te geven los van de bevrediging van kleine zelfzuchtige verlangens. Streef naar het beste in gedachte en daad, los van je eigen portie problemen. Kijk eens naar andere levens dan dat van jezelf. Zie wat daar voor problemen zijn en hoe men ermee omgaat.’ Mensen waarderen het echt wanneer je de moeite neemt, al is het maar een beetje, om te proberen de dingen vanuit hun standpunt te zien. Paulus schrijft: ‘Heb elkaar lief met de innige liefde van broeders en zusters en acht de ander hoger dan uzelf’ (Rom. 12:10). Iedereen die je ontmoet worstelt wel met een angst of vecht wel een strijd uit, en als je zorgzaam en gevoelig bent, zal God je een woord geven dat hen kan opbeuren. Jesaja zei: ‘God, de Heer, gaf mij een vaardige tong, waarmee ik de moedeloze kan opbeuren’ (Jes. 50:4). Wat een gave - in staat te zijn om iemand die het moeilijk heeft op te beuren.

Zaterdag 6 juni

‘... dien elkaar in liefde’ (Gal. 5:13)(NBV).

Wat weerhoudt ons ervan om te dienen? (4)

Controle kan ons er ook van weerhouden om te dienen. Hoewel het belangrijk is om anderen te willen begrijpen, moet je ook authentiek en open zijn zodat zij jou kunnen begrijpen. Omdat het ons kwetsbaar kan maken, zijn we vaak niet bereid om transparant te zijn. Auteur en voormalig marine kapitein Mike Abrashoff merkte op: ‘Sommige leiders hebben het idee dat ze door mensen in het ongewisse te laten, een zekere mate van controle houden. Maar dat is slecht leiderschap en getuigt van een falende organisatie. Geheimhouding levert isolatie op, geen succes. Kennis is macht, ja, maar wat leiders nodig hebben is collectieve macht en dat vereist collectieve kennis. Ik ontdekte dat hoe meer mensen wisten wat de doelen waren, hoe beter men met mij meeging en hoe beter de resultaten waren die we samen behaalden.’ Elke keer dat mensen het gevoel hebben dat hun informatie wordt onthouden, schept het afstand. Ze voelen zich buitenstaanders, en, als gevolg daarvan, zakt het moreel samen met hun prestaties. Jim Lundy schrijft over wat hij de ‘klaagzang van de ondergeschikte’ noemt. Die gaat als volgt: ‘Wij, de ongeïnformeerden, die werken voor de ontoegankelijksten, doen het onmogelijke voor de ondankbaren!’ Ken je dat gevoel? Dan heb je ook nog ‘de champignonkwekerij-klaagzang’, die gaat zo: ‘We hebben het idee dat we in het donker worden gehouden. Af en toe komt er iemand mest over ons heen strooien. Maar wanneer onze kopjes opduiken, worden ze afgehakt en worden we verblijkt.’ Goede leiders isoleren zichzelf niet. Ook houden ze mensen niet met opzet onwetend. Zij informeren ze en betrekken hen waar mogelijk bij de besluitvorming. Als jij dienen serieus neemt moet je je openstellen. Laat mensen weten wie je bent en wat je gelooft.

Zondag 7 juni

'... leid ons niet in verzoeking...' (Matt. 6:13)(NBG).

Ken je verzoeken (1).

Vaak lijden we onnodig omdat we niet goed weten wat verzoeking is. We verwachten bijvoorbeeld dat verzoeken wel zullen ophouden - of ten minste afnemen. Toen de Israëlieten het beloofde land binnentrokken hadden ze dezelfde verwachting. Ze waren verbaasd dat de Kanaänieten nog steeds in het land waren. Daarom raakten ze ontmoedigd. Ze dachten dat ze misschien de verkeerde kant waren opgegaan. 'Dit kon toch niet het land van belofte zijn?' Gods Woord maakt duidelijk dat het christelijk leven een strijd is, van begin tot eind. Paulus zegt dat we zijn geroepen om te strijden 'tegen hemelse vorsten, de heersers en machthebbers van de duisternis, tegen de kwade geesten in de hemelsferen' (Efez. 6:12), en je mate van verzoeking neemt toe naarmate je dichter bij God komt. Merk op: toen Israël Egypte aanvankelijk verliet, leidde God hen niet door Filistijns grondgebied 'ook al was dat de kortste route'. Want God zei: 'Als ze strijd zouden moeten leveren, konden ze wel eens spijt krijgen en teruggaan naar Egypte' (Ex.13:17). God kende hun prille geloof en beschermde hen tegen hun vijanden. Maar later, toen hun geloof was gegroeid, confronteerde hij hen met zeven machtige volken. Net als het beloofde land, vereist het beloofde overwinningsleven dat je afrekenet met verzoeken en je je al worstelend een weg baant naar de overwinning, in de overtuiging dat 'hij die in u is, machtiger is dan hij die in de wereld heerst' (1 Joh. 4:4). Sterker nog, de aanval van de vijand was voor de Israëlieten juist het bewijs dat ze in het beloofde land waren. Dus wanneer jij te maken hebt met verzoeken bewijst het dat je werkelijk in Christus bent.